ΓΡΑΦΕΙΑ : ΚΟΡΙΝΘΟΥ 210
ΤΗΛΕΦΩΝΑ : 24—94 & 43—23
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΑΙ 1.50

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ - ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1886

23 ΤΡΙΤΗ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1962
ΠΕΡ. Β'-ΕΤΟΣ ΙΖ'-ΑΡΙΘ.ΦΥΛΛΟΥ 5079

ΘΑ ΚΑΤΑΠΟΝΤΙΣΘΗ ΑΥΤΑΝΔΡΟΣ;

Ἐνδιαφέρουσα καὶ διδακτικὴ εἰκών : Νευρικός, παρὰ τὴν ἔκδηλον προσπάθειαν αὐτοκυριαρχίας, ἐριστικὸς καὶ πλήρης στομφώδους ἐπάρσεως, ὅταν δὲν βοηθῆται ἀπὸ κακοτέχνους σαρκασμούς, ἐπιτίθεται ὁ κ. Γ. Παπανδρέου. Ἀφοῦ—εὐτυχῶς—δὲν κυβερνᾶ τὴν Χώραν, ἐπιχειρεῖ νὰ κυβερνήσῃ τὴν Βουλήν. Προσπαθεῖ νὰ ὑποτάξῃ τὴν πλειοψηφίαν εἰς τὰς γνωστῆς ψυχολογικῆς καταγωγῆς ἐπιθυμίας του. Καὶ δὲν ἀντιλαμβάνεται, ὅτι ἀκριβῶς μὲ τὴν ἀπόπειράν του ἀπεμπολεῖ τὴν οὐσίαν ἐκείνου, ποῦ ὑποτίθεται, ὅτι ὑπερασπίζει. Τοῦ διαφεύγει ἡ πραγματικότης τῆς Δημοκρατίας, τὴν ὁποίαν συγχύζει μὲ τὴν λαοκρατίαν. Τὸν τραγικὸν αὐτὸν ἐφιάλτην τῆς πρώτης μεταπελευθερωτικῆς ἐποχῆς, τοῦ ὁποίου, παρὰ καὶ τὰς τότε ζητωκραυγὰς τοῦ ὁμιλητοῦ τῆς πλατείας τοῦ Συντάγματος ἐδοκίμασεν ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς τὴν στυγερὰν ἐκδήλωσιν. Διαφεύγει ἀπὸ τὸν κ. Παπανδρέου ἡ πραγματικότης τῆς Δημοκρατίας, ἡ ὁποία δὲν ἀνέχεται τὴν μειοψηφίαν ἐξουσιαστήν. Εἶναι τραγικῶς ἀπογοητευτικὸν τὸ ὅτι ὁ ὀνομαστικὸς Ἀρχηγὸς τοῦ Κέντρου, ἐγκαταλείπεται ἀπὸ τὴν αἴσθησιν ἀκόμη καὶ τοῦ γελοίου.

Δὲν ἔχει πλέον ὁ πεισματωμένος ἀρχηγὸς τὴν γνώριμον κοινοβουλευτικήν του ἄνεσιν. Καὶ εἶναι ἐπόμενον. Διότι ἄνεσιν ἐξασφαλίζει μόνον ἡ Ἀλήθεια. Τὸ ψεῦδος, ὑπὲρ τοῦ ὁποίου τώρα προμαχεῖ, ἐπιφυλάσσει μόνον δυσχερείας. Φοβούμεθα, ὅτι δὲν εἶναι, πρὸς τὸ παρόν, εἰς θέσιν νὰ τὰς ἐκτιμήσῃ. Ἢ καὶ ἂν εἶναι, ὅτι τὰ διαλείμματα τῆς αὐτοπεριουσιολογίας, ποῦ τοῦ τὸ ἐπιτρέπουν, ἔχουν ἐλαχίστην διάρκειαν. Ἐνῶ ἀτελείωτοι φαίνονται αἱ φάσεις τῶν παραισθήσεων. Ὁπωσδήποτε, βέβαιον εἶναι, ὅτι ἤδη ἡ ἡλικία καὶ ἡ ἀνάμνησις τῆς παλαιᾶς δεξιοτεχνίας συγκρατοῦν τὴν Βουλὴν εἰς τὴν μεθόριον τοῦ σεβασμοῦ. Τί τὰ θέλετε. Εἶναι φοβερὰ δοκιμασία διὰ τὸ γόητρον αὐτὴ ἡ ἠθελημένη ἐμπλοκὴ εἰς τὴν κακοπιστίαν. Δὲν γίνεται κανεὶς ἀτιμωρητὶ ἐργάτης τοῦ πάθους.

Εἶχε κάποτε γενναιότητα κοινοβουλευτικῆς ἀναμετρήσεως ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Κέντρου. Τώρα ἔχει γενναιότητα ἀσυνεπείας. Ἰσχυρίσθη ὅτι κατόπιν τῶν «ἀποκαλύψεων» ἦτο πανικόβλητος ἡ Κυβέρνησις. Καὶ εἶναι αὐτός, ποὺ ἐφυγομάχησεν. Ἐκλήθη εἰς ἄμεσον συζήτησιν. Καὶ ἐπεκαλέσθη τὸ Σύνταγμα διὰ νὰ τὴν ἀποφύγῃ. Ἤθελε τὴν πρότασιν περὶ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου ὡς ἰδιαζούσης σημασίας. Καὶ ὅταν ἀπέτυχεν εἰς τὴν διαστρέβλωσιν τοῦ κανονισμοῦ τῆς Βουλῆς, ποὺ εἶναι εἰς τὴν συγκεκριμένην περίπτωσιν ἀπαγορευτικός, κατέθεσε πρότασιν μομφῆς. Πολὺ καλά, ἀλλὰ διατί ; Ἀγνοεῖ, ὅτι ἡ πρὸς τὸν κ. Καραμανλῆν ἐμπιστοσύνη τοῦ Σώματος εἶναι βεβαία καὶ εὐρυτάτη ; Ὄχι, φυσικά. Τὸ γνωρίζει ὁ κ. Ἀρχηγὸς τῆς πολιτικῆς ἀνταρσίας. Ὅμως δὲν ἀποβλέπει εἰς τὸ ἀποτέλεσμα. Δὲν ἐνδιαφέρεται διὰ τὴν σοβαράν, νόμιμον καὶ ἐποικοδομητικὴν διαχείρισιν τῆς περιστάσεως. Δὲν ἐνδιαφέρεται διὰ τὴν οὐσίαν τοῦ θέματος, ἔστω καὶ ἂν πρὸς στιγμὴν τὸ δεχθῶμεν ὡς ὑπαρκτόν. Ἐνδιαφέρεται διὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀναταραχῆς. Δὲν θέλει τὴν μίαν ἡμέραν τῆς ἀντικειμενικῆς ἐξετάσεως. Θέλει τὰς πέντε τῆς μαινομένης δημοκοπίας. Προσφάτως ὅταν τὴν ὕπαρξίν της εἰς τὸν δημόσιον βίον εἶχεν ἐπισημάνῃ ὡς μέγαν ἐθνικὸν κίνδυνον ὁ κ. Καραμανλῆς, εἶχεν ἐξοργισθῆ ὁ κ. Παπανδρέου. Τώρα ἐπιβεβαιώνει ἐμπράκτως τοῦ λόγου τὸ ἀσφαλές. Καὶ εἰλικρινῶς λυπεῖ βαθύτατα, ὅταν ὁ ἴδιος τόσην λύπην προκαλεῖ.

Ἐξησφάλισε λοιπὸν τὰς πέντε ἡμέρας, ποὺ ἀρχῆθεν ἀπετέλουν τὸν σκοπόν του, ὁ κ. Παπανδρέου. Εἶχε τὴν χρονικὴν πίστωσιν, ποὺ ἔκρινεν ἀναγκαίαν διὰ νὰ στηθῇ καὶ ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς τὸ ἄθλιον οἰκοδόμημα τοῦ μύθου. Καὶ ἔσχε τὴν δυνατότητα τῆς ἐπιδόσεως εἰς τὸν διασυρμόν, τῆς ἀναπτύξεως τῶν περὶ νοθείας καὶ βίας ἐπινοημάτων, τοῦ ἐκσφενδονισμοῦ ἐκείνων τῶν στερεοτύπων περὶ δημοκρατίας —περὶ λαοκρατίας προχθὲς— ἀφορισμῶν. Ἐξησφάλισεν ὅσην ἐπεδίωξεν ἐλευθεριότητα αὐτοσχεδιασμῶν, προκλήσεων, καλπασμοῦ εἰς τὰς ἀχανεῖς ἐκτάσεις τῶν γνωρίμων ἀφρολογημάτων. Ὅμως ἓν πρᾶγμα δὲν εἶχε πλέον: Τὴν ἱκανοποίησιν ὅτι ἔδιδε μάχην ὑπὲρ τοῦ Δικαίου. Καὶ αἱ πέντε ἡμέραι ὑπῆρξαν ἁπλῶς ἡμέραι ἐντροπῆς δι' ἕνα ἄνθρωπον, δι' ἕνα ἀρχηγόν, ὁ ὁποῖος ἴσως ἠδύνατο νὰ δώσῃ εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ τόπου κάτι καλλίτερον ἀπὸ τὴν μανιώδη συμμαχίαν μὲ τὸ πολιτικὸν ψεῦδος. Συμμαχίαν, τῆς ὁποίας βεβαίως ἐπωφελεῖται ἡ πάντοτε ἐν ἀναμονῇ καὶ ἑτοιμότητι κομμουνιστικὴ ἀπειλή. Πέντε ἡμέραι, ποὺ ἄγουν ἐπίσης εἰς μελαγχολίαν βαθεῖαν καὶ διὰ τὴν παράταξιν τῆς ὁποίας ἡγεῖται, ἀφοῦ αὐτάνδρος καὶ αὐτὴ ἀπεδέχθη τὴν μοῖραν τοῦ καταποντισμοῦ εἰς τὴν πολιτικὴν ἀνυποληψίαν.

Ἄραγε δὲν ὑπάρχει οὔτε ἕνας εἰς τὴν Ἕνωσιν Κέντρου, ποῦ, ἐξανιστάμενος, διὰ τὸ κατάντημα, νὰ θέλῃ νὰ προστατεύσῃ τὴν ὑπόθεσίν της ἀπὸ τὴν δεινὴν κακοποίησιν τοῦ ἡγέτου της ;

Η Α.Μ. Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΚΑΙ ΑΙ ΠΡΙΓΚΙΠΙΣΣΑΙ ΕΠΕΥΦΗΜΗΘΗΣΑΝ ΕΙΣ ΠΑΡΙΣΙΟΥΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 22. Περὶ τὰ 300 ἄτομα, τὰ ὁποῖα εἶχον συγκεντρωθῆ ἐπὶ τῶν πεζοδρομίων τῶν Ἠλυσίων Πεδίων, ἐπευφήμησαν σήμερον τὴν Βασίλισσαν τῆς Ἑλλάδος Φρειδερίκην καὶ τὰς θυγατέρας της πριγκιπίσσας Σοφίαν καὶ Εἰρήνην, αἱ ὁποῖαι, ἀφιχθεῖσαι χθὲς ἐνταῦθα, εἶχον παραστῆ εἰς τὴν πρώτην ἐπίδειξιν ἀνοιξιάτικης μόδας τοῦ Ἕλληνος σχεδιαστοῦ γυναικείων φορεμάτων Ἰωάννου Ντεσσαί.

ΔΕΝ ΘΑ ΕΠΙΣΤΡΕΨΗ ΕΙΣ ΒΙΕΝΝΗΝ Ο ΜΟΛΟΤΩΦ

ΜΟΣΧΑ, 22. Ἐγνώσθη σήμερον ἐνταῦθα ὅτι ὁ ἄλλοτε ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Σοβ. Ἑνώσεως κ. Μολότωφ δὲν πρόκειται νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν ἐν Βιέννῃ θέσιν του. Τὸν κ. Μολότωφ ἀντικατέστησεν ὁ κ. Ἀλεξανδρώφ.

Η ΣΤΗΛΗ ΜΟΥ
ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΙΔΕΙΞΗ ΤΩΝ ΥΦΑΝΤΩΝ

Ἡ ρυθμικὴ ἐπάνοδος τῶν ἐποχῶν φέρνει ἀλληλοδιάδοχα τὴν ἄνθησι καὶ τὸ μαρασμό. Κι' ὅπου ὑπάρχει ἡ ἀνθρώπινη δραστηριότης κι' ὅπου ὑπάρχουν δυνατότητες, ἡ ἀδιαπέραστες ἐποχὲς ἐπανέρχονται καὶ σμίγονται μὲ τὴν αἰσθητικὴ καὶ μὲ τὴν ὠφελιμότητα. Ἀντικρύζοντας τὶς ἀπολιθωμένες μορφὲς τῶν πρώτων ἐποχῶν, ἀξιοποιοῦμε σήμερα μὲ τὴ σύγχρονη αἴσθηση τὰ ὑφαντά.

Ἡ προχθεσινὴ ἔκθεση στὴν αἴθουσα τῆς Δημ. Βιβλιοθήκης, ποὺ ἐπετεύχθη μὲ τόση ἐπιτυχία, ἔδωσε στὸ κοινὸ τὰ θαύματα τοῦ ἀργαλειοῦ, συνταιριασμένα μὲ τὴν εὐαισθησία τῆς ἐποχῆς.

Καὶ τὸ ὑφαντὸ παίρνει πλέον ἄλλη ἔννοια, πιὸ πρωτότυπη. Στὸ σημερινὸ στάδιο τῆς μηχανικῆς ἐξέλιξης ἔρχεται τὸ χειροποίητο ὕφασμα νὰ φέρῃ τὴν ἐπανάστασή του. Ὁ θησαυρὸς αὐτὸς τῆς λαϊκῆς τέχνης δέχεται νὰ ἐπωφεληθῆ ἀπὸ τὴν ἐποχὴ καὶ νὰ προσφέρῃ τὸ εἶδος του τελειοποιημένο. Τὸ ὑφαντό, ἐξουσιασμένο ἀπὸ τὴν καινούρια αἰσθητική, ἔρχεται στὴν παροῦσα ὥρα μὲ τὴν ὁμορφιά του καὶ τὴν εὐαισθησία τῶν χρωμάτων του, νὰ γίνῃ ἠχὼ στὴν παγκόσμια ἀγορά.

Ἐπιδοκιμάσαμε προχθὲς καὶ ἐχειροκροτήσαμε τὴν εὐγένεια τῶν μοντέλλων. Εἴδαμε συνοψισμένη τὴ μακρόχρονη ἱστορία τοῦ ἀργαλειοῦ καὶ ἐχαιρετήσαμε μὲ ἐνθουσιασμὸ τὴν πολύτιμη αὐτὴ ἐργασία. Ὁλόκληρη ἡ ἐποχή τῆς Ἑλλάδος ἀντικαθρεφτίστηκε προχθὲς μὲ τὴς καινούριες της ἀπόψεις τῆς μόδας καὶ ἔγινε ποίημα καὶ δύναμη, ποὺ θὰ φέρῃ τὴν ἀναταραχή. Ἂν καὶ ἡ ἐργασία αὐτὴ ἐπραγματοποιήθηκε πάνω σὲ κλίμακα δοκιμαστική, ἐν τούτοις ἐξέφρασε ἀπὸ μιὰ εὐρύτερη ἄποψη, τὴν οὐσιαστικὴ ἰδέα τῆς νεώτερης πραγματικότητας. Πρῶτον ἀνυμνεῖται μιὰ ὁμορφιά, ποὺ ἀναμετρᾶ τὸ μεγαλεῖο τῶν περασμένων ἐποχῶν καὶ ἔπειτα δημιουργεῖται ἡ μέλλουσα ἐμπιστοσύνη στὸν οἰκονομικὸ τομέα.

Ἕνα σωρὸ ἀντιθέσεις, ἕνα σωρὸ ἐπινοήσεις ὠρθώθηκαν προχτὲς μὲ ἔντονα τὰ σημεῖα τῆς κομψότητας μπροστά μας. Κάθε μοντέλλο διαλαλοῦσε καὶ μιὰ ξεχωριστὴ ἔμπνευση, μὰ ὅλα μαζὶ μίλησαν γιὰ μιὰ εὐσυνείδητη ἐργασία. Μά, καὶ ἡ ἐθνική μας ἀκόμα ὑπόσταση ξυπνάει μέσα ἀπὸ τὴ γονιμότητα αὐτὴ πιὸ ρωμαλέα.

Αὐτὴ ἡ ὑπεραφθονία τῶν εἰδῶν τῆς ὑφαντικῆς, αὐτὴ ἡ λεπτότης τῆς ὑφῆς τῶν μοντέλλων, αὐτὴ ἡ ἐναρμόνιση τῶν κεντημάτων, ἔδωσε τὸ μέγιστον τῆς δημιουργικῆς ἱκανότητας. Ἔλαμψε ἡ Ἑλληνικὴ χειροτεχνεία στὰ μάτια τοῦ κόσμου καὶ ἐξετιμήθη ὅλη ἡ προσπάθεια τοῦ Ἐθνικοῦ Ὀργανισμοῦ τῆς Ἑλληνικῆς Χειροτεχνίας.

Τὰ περίκομψα μανεκὲν ἀπέδωσαν τὴν ἀθάνατη σελίδα τῆς γυνακείας κομψότητας καὶ ἀνοιξαν περίφημη τὴν ἱστορία τῶν ἑλληνικῶν ὑφαντῶν. Καὶ παρήλασε ὁ εὐγενικὸς χαρακτῆρας τῆς χειροτεχνίας πάνω στὶς τέλειες γραμμὲς τῶν καρυάτιδων, ποὺ ἔδωσαν τὴν τέλεια σύνθεση τοῦ ὡραίου καὶ ἀποτέλεσαν μαζὶ τὸ βάθος μιᾶς ποιητικῆς θεωρίας. Ἡ χαρὰ τῆς ἄνθησης, ἡ γιορτὴ τῶν χρωμάτων καὶ ἡ ἀχόρταγη ζωτικότης τῆς ἔμπνευσης, ἐξεδήλωσαν τὴν νικήτρια κραυγή.

Ἡ Πάτρα διαδήλωσε κι' αὐτὴ τὸ θρίαμβό της χωρὶς νὰ ὑστερήσῃ οὔτε σὲ ἔμπνευση, οὔτε σὲ ἐφαρμογή. Ἡ κ. Γαλάτη ἔδωσε τὸ ἐκλεκτὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἔμπνευσής της σέ δυὸ ὑπέροχα κοκτέϊλ. Φλογοβόλησαν ἐπιδέξια οἱ κάλυκες τῆς ἱκανότητές της καὶ ἐχειροκροτήθη ἐπαξίως ἡ μορφὴ τῆς ἔμπνευσής της «Ἰτιὲς» καὶ «Τερψιθέα». Ἐπίσης ἡ κ. Οἰκονόμου κατηύθυνε περίφημα τὴ γνώση της στὴν τέχνη μὲ τὸ μοντέλλο της «Παναχαϊκόν». Καὶ ἡ συμβολὴ τῶν δύο αὐτῶν γνωστῶν οἴκων τῆς πόλεώς μας, ὄχι μόνον δὲν ὑστέρησε πρὸς τὸ σύνολον, ἀλλ' ἀπέσπασεν τὰ χειροκροτήματα καὶ τὸν θαυμασμὸ γιὰ τὴν καλλιτεχνική τους συσχέτιση ἀνάμεσα στὴν πράξη καὶ στὴν ἔμπνευση.

ΕΥΑ

ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ Η ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΙΣ ΗΤΤΗΘΗ

ΑΠΕΡΡΙΦΘΗ Η ΠΡΟΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΠΕΡΙ ΔΥΣΠΙΣΤΙΑΣ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΣΥΖΗΤΗΣΙΝ ΑΠΕΔΕΙΧΘΗ ΠΕΡΙΤΡΑΝΩΣ ΟΤΙ ΟΥΤΕ ΝΟΘΕΙΑ ΕΓΙΝΕ ΟΥΤΕ ΒΙΑ ΗΣΚΗΘΗ ΚΑΤΑ ΤΑΣ ΕΚΛΟΓΑΣ

ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΕΨΗΦΙΣΑΝ 173 ΚΑΙ ΚΑΤ' ΑΥΤΗΣ 111

ΑΘΗΝΑΙ, 22. Περὶ τὴν 1ην πρωϊνὴν ἐτερματίσθη εἰς τὴν Βουλὴν ἡ συζήτησις ἐπὶ τῆς προτάσεως δυσπιστίας τῆς Ἑνώσεως Κέντρου καὶ ἤρχισεν ἡ ψηφοφορία. Κύριοι ὁμιληταὶ κατὰ τὴν σημερινὴν συνεδρίασιν ἦσαν ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Ἀβέρωφ καὶ ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κ. Κανελλόπουλος.

Ἡ συζήτησις εἶχεν ἐκφυλισθῆ ἀπὸ τῆς δευτέρας ἡμέρας καὶ ἡ Ἀντιπολίτευσις ἐσκιαμάχει πλέον μὲ πενιχρὰ ἐπιχειρήματα. Χαρακτηριστικὰ εἶναι τὰ σχόλια τῶν κοινοβουλευτικῶν ἐκπροσώπων, οἱ ὁποῖοι ἔλεγον χθὲς, ἀναφορικῶς μέ τὰς ζητωκραυγὰς τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Ἑνώσεως Κέντρου ὑπὲρ τῆς λαοκρατίας, ὅτι ἀκριβῶς αὐτὸ ἦτο ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἠνάγκασε τὸν ἑλληνικὸν λαὸν ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως καὶ ἐντεῦθεν νὰ ὑποπτεύεται τὴν δρᾶσιν τῶν δῆθεν προοδευτικῶν.

Αἱ ζητωκραυγαὶ ὑπὲρ τῆς λαοκρατίας, προσέθετον, ἔφερον τὸν αἱματηρὸν Δεκέμβριον καὶ ἔκτοτε τὸ Δημοκρατικὸν Κέντρον κατεδικάσθη ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς σημερινῆς συνεδριάσεως ὡμίλησεν ὁ κ. Ἀβέρωφ, ὁ ὁποῖος εἶπεν ὅτι «ὁ ἀρχηγὸς τῶν Προοδευτικῶν, ἐπικρινόμενος ὑπὸ τῆς Ἀντιπολιτεύσεως, διότι ἔκαμεν οὐσιαστικὴν κριτικήν, ἐδικαιολόγησε τὴν ἀρνητικήν του ψῆφον καὶ ἔθεσε ζήτημα ἐξωτερικῆς πολιτικῆς.

»Ἐν τῷ πλαισίῳ τῶν σκέψεων αὐτῶν, προσέθεσεν, ἐπιθυμῶ νὰ κάμω μερικὰς παρατηρήσεις σχετικῶς μὲ ὅσα εἶπεν.

»Ὁ κ. Μαρκεζίνης ἔθιξε ζητήματα σχέσιν ἔχοντα μὲ τὰς σχέσεις τῆς Ἑλλάδος μὲ τὴν Αἴγυπτον, τὴν Γιουγκοσλαβίαν, τὴν Ἀλβανίαν καὶ τὴν Ἰταλίαν. Καθ' ὅσον μὲν τὰ θέματα, τὰ ἀφορῶντα τὴν τύχην τοῦ Αἰγυπτιώτου Ἑλληνισμοῦ, δὲν νομίζω ὅτι ἔχω νὰ προσθέσω πολλά. Ἐπράξαμεν καὶ πράττομεν τὸ πᾶν καὶ ἐλπίζομεν ὅτι αἱ στεναὶ σχέσεις, τὰς ὁποίας ἐκαλλιεργήσαμεν μὲ τὴν μεγάλην Ἀραβικὴν χώραν, θὰ ἐπιτρέψουν, ὥστε νὰ ἱκανοποιηθοῦν, κατὰ τὸ δυνατὸν, τὰ συμφέροντα τοῦ Αἰγιπτιώτου Ἑλληνισμοῦ.

»Ὡς πρὸς τὰς σχέσεις μὲ τὴν Γιουγκοσλαβίαν, ἡ κυβέρνησις φρονεῖ ὅτι εἶναι ἐθνικῶς ἀσύμφωρος τὴν στιγμὴν ταύτην ἡ διεξοδικὴ ἐπ' αὐτῶν συζήτησις. Ἐν τούτοις, τὰ σχετικὰ μὲ τὰς ἐπιστολὰς Βενιζέλου ἐπιβάλλουν τὴν ἑξῆς παρατήρησιν :

»Ἡ Ἑλληνογιουγκοσλαβικὴ συμφωνία περὶ μεθοριακῆς ἐπικοινωνίας, συναφθεῖσα διὰ νὰ καλύψῃ τοπικὰς ἀνάγκας, οὐδόλως ἐπηρεάζει καὶ τὴν θέσιν τῆς Γιουγκοσλαβίας ἔναντι τῶν Ἑλληνογιουγκοσλαβικῶν σχέσεων.

»Δὲν προσδιορίζει ἡ συμφωνία συνοριακῆς ἐποικινωνίας τὴν ἔκτασιν καὶ τὴν ἐξέλιξιν τῶν σχέσεων αὐτῶν. Ἀντιθέτως, αἱ ἑλληνογιουγκοσλαβικαὶ σχέσεις προσδιορίζουν τὴν ἔκτασιν καὶ τὴν ἐξέλιξιν τῆς συμφωνίας συνοριακῆς ἐπικοινωνίας.

»Ἡ Κυβέρνησις ἀποδίδει ἰδιαιτέραν σημασίαν εἰς τὴν διατήρησιν ἀγαθῶν σχέσεων μετὰ τῆς Γιουγκοσλαβίας καὶ πιστεύει ὅτι ἡ ἀνεξάρτητος πολιτικὴ τῆς γείτονος συνεχίζεται, ὅτι δὲν ἀπῆλθεν ἀλλαγὴ οἰς τὰς θέσεις τῆς γιουγκοσλαβικῆς κυβερνήσεως καὶ ἐὰν παρ' ἐλπίδα ἐπέλθῃ τοιαύτη ἀλλαγή, τοῦτο θὰ εἶναι γεγονὸς ἐκφεῦγον τοῦ ἰδικοῦ μας ἐλέγχου καὶ μὴ δυνάμενον νὰ βαρύνῃ τὴν Ἑλλάδα. Ἡμεῖς ἐλέγχομεν τὴν ἑλληνικὴν στάσιν ἔναντι τῶν ἑλληνογιουγκοσλαβικῶν σχέσεων.

»Ὡς πρὸς τὴν Ἀλβανίαν, δὲν ἔχω νὰ προσθέσω πολλὰ εἰς ὅσα εἶπεν ὁ πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὰς προγραμματικὰς δηλώσεις. Ἡ Ἑλλὰς ἐπιθυμεῖ εἰλικρινῶς ἀγαθὰς σχέσεις μὲ ὅλας τὰς χώρας, ἀνεξερτήτως τοῦ κοινωνικοῦ καὶ πολιτικοῦ των καθεστῶτος. Ὅρον γενικώτερον θέτομεν τὴν μὴ ἀνάμιξιν εἰς τὰ ἐσωτερικά μας καὶ τὸν ἀμοιβαῖον σεβασμὸν τῆς ἀξιοπρεπείας καὶ τῶν συμφερόντων τοῦ ἑτέρου. Ὅρον εἰδικῶς διὰ τὴν Ἀλβανίαν καὶ τὴν Βουλγαρίαν, ἐπειδὴ ὑπάρχει εἰδικὸν θέμα, θέτομεν ἕτερον ἐκείνων, τὸν ὁποῖον διετύπωσεν ὁ πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, εἰπὼν ἐπὶ λέξει ὅτι χρειάζεται κατανόησις καὶ ἀντιμετώπισις μὲ εἰλικρίνειαν καὶ καλὴν πίστιν τῶν ὑπαρχόντων μεταξύ μας ἐπιμάχων ζητημάτων».

Ἀπαντῶν ἐν συνεχείᾳ εἰς τὸν ἀρχηγὸν τῶν Προοδευτικῶν κ. Μαρκεζίνην, ὅτι ἐχάθησαν αἱ εὐκαιρίαι, εἶπεν ὅτι, ἂν σκεφθῆ κανεὶς ἐπ' ὀλίγον, θὰ ἴδῃ ὅτι δὲν ὑπῆρξαν τοιαῦται εὐκαιρίαι καὶ ὅτι δὲν ἐχάθησαν.

«Ἄλλως τε, προσέθεσε ε ν, ἐὰν δὲν ἐκπληρωθοῦν οἱ προεκτεθέντες ὅροι, δηλαδὴ τοῦ ἀμοιβαίου σεβασμοῦ, τῆς κατανοήσεως καὶ τῆς καλοπίστου ἀντιμετωπίσεως τῶν ἐπιμάχων ζητημάτων, μολονότι ζωηρῶς ἐπιθυμοῦμεν τὴν ἀποκατάστασιν τῶν σχέσεων μὲ τὴν Ἀλβανίαν, θὰ προτιμήσωμεν νὰ εἴμεθα ἀργοπορημένοι».

Ἐν συνεχείᾳ ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν εἰσέρχεται εἰς τὸ θέμα τῆς ἐξετάσεως τῆς ὑποβληθείσης ὑπὸ τῆς Ἑ-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 4ην σελίδα

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΚΑΙ ΠΟΛΛΩ ΜΑΛΛΟΝ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΟΥΔΕΜΙΑΝ ΑΝΑΜΙΞΙΝ ΕΙΧΟΝ ΕΙΣ ΤΟ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΙΚΟΝ

ΕΠΕΙΣΟΔΙΑ ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΪΚΟΥΣ ΝΑΟΥΣ ΕΙΣ ΒΑΡΟΣ ΤΟΥ κ. ΙΑΚΩΒΟΥ

ΑΘΗΝαι, 22. Ὁ ὑπουργὸς τῆς Παιδείας κ. Κασιμάτης προέβη ἀπόψε εἰς τὴν ἀκόλουθον δήλωσιν:

«Ἐξ ἀφορμῆς ἀνακριβῶν πληροφοριῶν, δημοσιευθεισῶν εἰς τὸν Τύπον καὶ διαφόρων φημῶν, ποὺ ἐκυκλοφόρησαν, ἐπιθυμῶ νὰ δηλώσω ὅτι ἡ Κυβέρνησις, πολλῷ δὲ μᾶλλον ὁ Βασιλεύς, οὐδεμίαν ἀνάμιξιν εἶχον εἰς τὸ Ἀρχιεπισκοπικὸν θέμα.

»Ἐτηρήθησαν ἁπλῶς καὶ σχολαστικῶς ἀπ' ἀρχῆς τῆς ὑποθέσεως μέχρι σήμερον οἱ ἰσχύοντες νόμοι καὶ τὸ βάσει αὐτῶν ἐπιβαλλόμενον τυπικόν».

ΑΘΗΝαι, 22. Κατὰ τὴν χθεσινὴν ἀνάγνωσιν εἰς τὰς ἐκκλησίας τῆς Ἐγκυκλίου Ἀναγνωρίσεως τοῦ νέου Ἀρχιεπισκόπου, ἐσημειώθησαν εἰς πολλοὺς ναοὺς ἐπεισόδια, τὰ ὁποῖα ἔληξαν μὲ τὴν σύστασιν καὶ τὰς παραινέσεις τῶν προϊσταμένων τῶν ναῶν. Συγκεκριμένως εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν τῶν Ἁγ. Ἀποστόλων πλατείας Ὑμηττοῦ, κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἀναγνώσεως τῆς ἐγκυκλίου, μερίς τοῦ ἐκκλησιάσματος ἐφώναξεν «Αἶσχος! Ἀνάξιος! Ἀνάξιος!» Παρόμοιαι ἐκδηλώσεις ἔγιναν καὶ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 4ην σελίδα

ΚΑΡΠΟΦΟΡΟΣ Η ΣΥΣΚΕΨΙΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΙ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ ΤΗΣ ΕΡΕ ΚΑΙ ΤΟΥ κ. ΝΟΜΑΡΧΟΥ ΔΙΑ ΒΑΣΙΚΑ ΕΡΓΑ

ΘΑ ΧΟΡΗΓΗΘΗ ΠΙΣΤΩΣΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΝ ΤΕΛΕΦΕΡΙΚ 1000 ΜΕΤΡΩΝ ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΑΝΑΧΑΪΚΟΥ

Ὑπὸ τῆς Νομαρχίας ἀνεκοινώθησαν τὰ ἀκόλουθα.

Κατόπιν προσυνεννοήσεως ἐκ Πατρῶν μετὰ τῶν κ. κ. ὑφυπουργοῦ Προεδρίας Κυβερνήσεως κ. Ἀχιλ. Γεροκωστοπούλου καὶ τῶν βουλευτῶν κ. κ. Βασ. Παπαρρηγοπούλου, Ἀποστ. Καρασπήλιου καὶ Γεωρ. Σακελλαροπούλου, ὁ νομάρχης Ἀχαΐας κ. Ἀργ. Μπότσης, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τῆς νομαρχίας κ. Κων. Καραλῆ, προεκάλεσε τὴν παρελθοῦσαν Πέμπτην σύσκεψιν τῶν ἐν λόγῳ βουλευτῶν εἰς Ἀθήνας καὶ εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ κ. ὑφυπουργοῦ Προεδρίας καθ' ἣν ἐξητάσθησαν τὰ ἀπασχολοῦντα τὸν νομόν μας ζητήματα καὶ καθωρίσθη ὁ τρόπος ἐνεργείας, ἐν συνεργασίᾳ καὶ ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῶν κ. κ. Βουλευτῶν, πρὸς ἐπίλυσίν των.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. νομάρχης μετὰ τῶν κ. κ. βουλευτῶν ἐπεσκέφθησαν τὸν ἀντιπρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως κ. Παν. Κανελλόπουλον καὶ συνειργάσθησαν μετ' αὐτοῦ. Ὁ κ. νομάρχης ἐξέθεσεν εἰς τὸν κ. ἀντιπρόεδρον τὴν ὑπάρχουσαν κατάστασιν ἐν τῷ νομῷ Ἀχαΐας, ὡς καὶ τὰς ἀνάγκας τοῦ νομοῦ διὰ τὸ ἔτος 1962. Ὁ κ. ἀντιπρόεδρος ἤκουσε μετὰ προσοχῆς καὶ ἐνδιαφέροντος τὰ ἐκτεθέντα καὶ ἐδήλωσεν ὅτι θὰ ἐπικοινωνήσῃ προσωπικῶς μετὰ τῶν ἁρμοδίων ὑπουργῶν καὶ θὰ καταβάλῃ ἐντόνους προσπαθείας, ὥστε νὰ ἐπιτευχθῇ δ,τι εἶναι δυνατὸν διὰ τὴν ἀποτελεσματικωτέραν ἀντιμετώπισιν τῶν ἀναγκῶν τοῦ νομοῦ.

Ἐπίσης οἱ ἀνωτέρω καὶ ὁ διευθυντὴς τῆς νομαρχίας ἐπεσκέφθησαν τὸν ὑπουργὸν Δημοσίων Ἔργων κ. Γκίκαν ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐζήτησαν τὴν ἔγκρισιν πιστώσεων διὰ τὴν ἐπισκευὴν καὶ συντήρησιν τῶν Ἐθνικῶν ὁδῶν 111, Αἰγίου—Φτέρης καὶ Κάτω Ἀχα